

Arrest

nr. 264 175 van 24 november 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

---

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 2 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekster, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, komt volgens haar verklaringen op 14 oktober 2019 België binnen met een paspoort en een identiteitskaart en verzoekt op 23 oktober 2019 om internationale bescherming. Op 31 mei 2021 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op 2 juni 2021 aan verzoekster aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. *Feitenrelaas*

Volgens uw verklaringen heeft u de El Salvadoraanse nationaliteit en bent u geboren op (...) 1984 in San Salvador. U ging naar school tot het 9e jaar maar maakte uw middelbare studies niet af omdat u begon te werken. U bent nooit getrouwd geweest. U heeft drie kinderen. Uw oudste zoon C. V. (...) kreeg u in 2004 met L. De J. H. (...), met wie u uit elkaar ging toen C. (...) 3 jaar oud was. L. (...) werd op 7 juni 2010 vermoord door bendeleden van de MS, maar u hoorde pas 7 maanden later over zijn overlijden. U kreeg vervolgens een dochter M. A. (...) in 2010 met M. De J. R. (...), die in 2015 overleed toen u nog met hem samen was. Ook hij werd vermoord door bendeleden van de MS, omdat hij woonde en werkte in zones van tegengestelde bendes. In 2017 kreeg u uw jongste dochter D. Y. (...), maar u heeft geen contact gehouden met haar vader. U woonde van uw 18 tot uw 23 jaar samen met L. De J. (...) in Mejicanos, San Salvador. Nadat u en L. (...) uit elkaar gingen woonde u in Colonia America totdat uw dochter M. (...) 6 jaar oud was. Daarna woonde u nog zo'n 2 of 3 jaar in Santa Marta, San Jacinto. Op 23 september 2019 verhuisde u uiteindelijk naar barrio San Esteban in colonia El Paraiso, waar u verbleef tot u op 13 oktober 2019 uit El Salvador vertrok. U werkte sinds uw 17e als handelaar in een etenskraam en deed dit tot 20 september 2019. U betaalde een renta voor uw eetkraam, maar kreeg hier verder nooit enige problemen door.

In juni 2019 werd uw zoon C. (...) aangesproken door twee bendeleden van de MS die enkele klassen hoger dan hem zaten op zijn school. Ze vroegen hem om met hen mee te werken. Eind juli spraken ze uw zoon opnieuw aan en zeiden dat hij renta moest gaan ophalen bij een vrouw op de markt, onder de bedreiging dat ze anders zijn zussen of moeder zouden vermoorden. Uw zoon heeft toen de renta opgehaald. Op 25 juli 2019 werd u door de school opgebeld en kreeg u een brief met een dringende verwijzing naar een psycholoog, omdat uw zoon zichzelf al voor de tweede keer had verminkt op school. Begin augustus vroegen de bendeleden nogmaals aan uw zoon om renta te gaan ophalen, maar hij heeft dit toen geweigerd. Sinds midden augustus wilde uw zoon niet meer naar school gaan. In de loop van augustus zeiden de bendeleden hem eveneens dat ze samen een kind van een andere school zouden gaan ontvoeren. U merkte op dat uw zoon zich vreemd gedroeg, maar hij wilde u niet vertellen wat er aan de hand was. Pas in augustus vertelde hij dat er bendeleden op zijn school zaten die hem onder bedreiging vroegen om met hen mee te werken. Op 23 september 2019 ging u klacht neerleggen bij de politie. Omdat de politie zei dat ze u geen bescherming konden bieden, besloot u die dag nog om het land te verlaten. U verhuisde op diezelfde dag ook naar colonia El Paraiso. In die periode kwamen jullie niet meer veel buiten, maar toen u samen met uw zoon een keer op de bus zat op weg naar de markt wees uw zoon de twee bendeleden van zijn school aan. Op 13 oktober 2019 reisde u samen met uw drie kinderen via Spanje naar België, waar u de volgende dag toekwam. Op 23 oktober 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw paspoort en identiteitskaart, de geboorteakten en paspoorten van uw kinderen, attesten van psychologische consultaties van uw dochter M. (...) uit 2016 en van uw zoon C. (...) uit 2013, aan afspraakbriefje van uw zoon bij de psycholoog dd. 18 augustus 2019, twee brieven van de school van uw zoon dd. 25 juli en 25 oktober 2019, de overlijdensdocumenten van uw ex-partners L. (...) en M. (...), het document van de opgraving van het lijk van L. (...) en een politieklacht dd. 23 september 2019.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Uit uw verklaringen blijkt dat u niet aannemelijk hebt gemaakt dat u El Salvador diende te verlaten en er niet naar terug zou kunnen keren uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of dat u er een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

U verklaart dat uw zoon sinds juni 2019 verschillende keren door twee bendeleden van de MS werd aangesproken met de vraag om met hen mee te werken onder bedreiging dat ze u en uw dochters zouden vermoorden, waarna uw zoon zichzelf begon te verminken (CGVS, p. 11). Verschillende

elementen in uw verklaringen ondermijnen echter de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde vluchtmotieven.

Uw relaas betreffende de rekrutering van uw zoon C. (...) blijkt vooreerst verschillende inconsistenties en tegenstrijdigheden te bevatten, zowel met uw eerdere verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) als doorheen het persoonlijk onderhoud zelf. Zo verklaart u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS dat uw zoon voor het eerst werd aangesproken door twee bendeleden van zijn school in juni 2019 (CGVS, p. 11), terwijl u op de DVZ verklaarde dat uw zoon in juli 2019 werd aangesproken door bendeleden met de vraag om voor hen te werken (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Daarbij stelde u op de DVZ dat ze hem toen wilden inzetten als postero, maar hierover vermeldt u initieel niets wanneer u op het CGVS wordt gevraagd of de bendeleden toen concreet tegen uw zoon zeiden wat hij moest doen voor de bende. U stelt bovendien dat uw zoon zei dat hij nooit als postero op de uitkijk moest staan (CGVS, p. 13 en 15). Gewezen op uw eerdere verklaringen op de DVZ antwoordt u weinig overtuigend dat de bendeleden van uw zoon verwachtten dat hij zou meewerken en dat dat alles inhoudt, zowel renta ophalen, als postero zijn, als mensen vermoorden (CGVS, p. 13). Dat uw zoon voor het eerst in juni zou zijn aangesproken, strookt verder niet met uw latere verklaring dat C. (...) u pas in augustus 2019 vertelde over wat hem overkwam op school maar dat deze problemen "misschien al vier maanden eerder begonnen" waren, hetgeen zou betekenen dat hij al sinds april last had met de bendeleden (CGVS, p. 10 en 12). Deze elementen verzwakken de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Voorts stelt u dat de bendeleden uw zoon eind juli vroegen om renta op te halen bij een vrouw op de markt tegenover zijn school, hetgeen hij toen gedaan heeft, en dat ze hem de eerste week van augustus nogmaals vroegen om renta op te halen maar dat hij dit toen weigerde (CGVS, p. 11 en 14). Deze verklaring is echter tegenstrijdig met wat u op de DVZ vertelde, namelijk dat uw zoon in augustus tweemaal renta ging ophalen en dat hij dit pas de derde keer weigerde (Vragenlijst DVZ, vraag 5). Hiermee geconfronteerd antwoordt u slechts dat u zich niet herinnert wat u op de DVZ gezegd hebt, dat het toen een kort interview was en dat er weinig tijd was (CGVS, p. 14), waarmee u de aangekaarte tegenstrijdigheid echter niet opheldert. Gevraagd of de vrouw op de markt bij wie uw zoon renta ging ophalen u hier ooit op aansprak, antwoordt u dat u die vrouw niet kende. Erop gewezen dat de markt volgens uw verklaringen tegenover de school lag en dat de school op slechts 3 à 5 meter van uw huis lag (CGVS, p. 8 en 11), stelt u weinig overtuigend dat u niet vaak naar de markt ging en dat het moeilijk is alle mensen op de markt te kennen omdat daar veel mensen zijn (CGVS, p. 14). Gelet op het feit dat uw zoon renta ging ophalen vlakbij jullie woning, is het echter enigszins verwonderlijk dat u hierover nooit iets vernomen zou hebben. Bovendien is het weinig aannemelijk dat u voordat C. (...) u in augustus zelf vertelde over wat er aan de hand was niet van uw dochter M. (...) gehoord zou hebben wat er gaande was met C. (...) en de bendeleden, aangezien de bendeleden C. (...) hadden opgedragen de renta te gaan halen onder bedreiging dat ze zijn zusjes en moeder zouden vermoorden en dit terwijl ze uw dochter M. (...) – die op dezelfde school zat – bij de arm vastpakte (CGVS, p. 8 en 11). Gevraagd waarom M. (...) u hierover nooit iets vertelde, antwoordt u slechts dat M. (...) heel stil is en dat ze niets vertelt over wat er aan de hand is sinds wat er met haar vader gebeurde. Op de vraag of u sindsdien ook aan M. (...) merkte dat ze zich anders gedroeg, antwoordt u dat zij heel graag naar school ging en misschien helemaal niet door had wat er gebeurde (CGVS, p. 14). Het blijft echter verbazend dat uw dochter, wanneer een bendelid haar bij de arm nam terwijl hij uw zoon bedreigde, niets door gehad zou hebben en hierover aan u niets zou vertellen, te meer aangezien uw zoon zich sindsdien vreemd gedroeg.

Volgens uw verklaringen weigerde uw zoon om renta te gaan ophalen in de eerste week van augustus en gaven de bendeleden hem dan één week de tijd om zich te bedenken, anders zouden ze hem vermoorden. Gevraagd of ze een week later dan opnieuw aan uw zoon vroegen om renta op te halen, antwoordt u van niet omdat uw zoon niet meer naar school ging sinds midden augustus (CGVS, p. 14). Dit strookt echter niet met uw bewering dat de bendeleden 1 of 2 weken nadat uw zoon had geweigerd om renta op te halen, zeiden dat uw zoon mee moest helpen een kind op een andere school te ontvoeren (CGVS, p. 11 en 15), hetgeen immers impliceert dat uw zoon tot minstens 1 of 2 weken na de weigering naar school bleef gaan. Verder zijn uw verklaringen in verband met het tijdstip waarop uw zoon met school stopte inconsistent met uw verklaring aan het begin van het persoonlijk onderhoud, toen u eerst stelde dat hij 16 of 17 oktober stopte en even later dat het op 16 of 17 september was (CGVS, p. 8). Erop gewezen dat uw bewering dat uw zoon sinds midden augustus niet meer naar school ging niet overeenstemt met uw eerdere verklaringen in dit verband, antwoordt u vaagweg dat u wel nog taken ging ophalen of dat klasgenoten taken kwamen brengen tot hij stopte met zijn studies in september maar dat hij sinds eind augustus niet meer naar school ging (CGVS, p. 14). Door te stellen

dat uw zoon sinds eind augustus niet meer naar school ging blijkt u alweer een ander tijdstip aan te halen. U slaagt er derhalve niet in de aangekaarte tegenstrijdigheid op te helderen.

Verder blijken ook uw verklaringen betreffende de zelfverminking van uw zoon niet consistent. Zo stelt u dat uw zoon twee pogingen ondernam om zichzelf te snijden op school en dat de juf u pas in augustus na de tweede poging, die ongeveer 2 weken na de eerste poging plaatsvond, opbelde om te zeggen dat uw zoon zichzelf verminkte. De school zou op dat moment ook een brief meegegeven hebben met een dringende verwijzing voor psychologische hulp (CGVS, p. 10 en 12). Even voordien verklaarde u echter nog dat ze u die brief gaven in september (CGVS, p. 9). De schoolbrief die u op de DVZ had neergelegd is echter gedateerd op 25 oktober 2019, na uw vertrek uit het land, en vermeldt de psychologische doorverwijzing van 25 juli 2019. Wanneer u erop gewezen wordt dat de datum van 25 oktober 2019 niet overeenstemt met uw verklaringen legt u een andere brief neer van 25 juli 2019, waarvan u stelt dat het de originele brief is en dat u de brief van 25 oktober 2019 in België via fax opvroeg omdat u het origineel toen niet vond (CGVS, p. 12). Hoe dan ook stemt de datum van 25 juli 2019 niet overeen met uw verklaringen over de datum van de verminking van uw zoon en de medische doorverwijzing. Bovendien stelt u dat de eis van de benedeleden om mee een kind te gaan ontvoeren de reden was voor de verminking van uw zoon (CGVS, p. 12 en 15). Gelet op uw eerdere verklaring dat de eis tot ontvoering in augustus was (CGVS, p. 11 en 15) is het echter niet mogelijk dat dit de aanleiding vormde voor uw zoons eerdere zelfverminking op 25 juli. Hiermee geconfronteerd antwoordt u eerst naast de kwestie door te stellen dat u de originele papieren van de school neerlegde. Wanneer u er nogmaals op gewezen wordt stelt u slechts dat ze hem in juli al de renta gevraagd hadden (CGVS, p. 15-16), waarmee u de aangekaarte inconsistentie wederom niet weet uit te klaren.

Daarbij kan nog opgemerkt worden dat u weinig weet te vertellen over de twee benedeleden die uw zoon om medewerking vroegen. Zo kan u weinig gedetailleerd beschrijven hoe zij eruit zagen, hoewel u hen wel een keer vanuit de bus hebt gezien (CGVS, p. 12) en kent u de namen van deze benedeleden niet, wat verwonderlijk is aangezien u wel naar de politie stapte om klacht neer te leggen. Gevraagd waarom u uw zoon niet naar de namen van de benedeleden vroeg, aangezien uw klacht dan meer effect zou hebben gehad, antwoordt u dat de politie er niet naar vroeg en dat ze zeiden dat het niet nodig was om de namen te noteren aangezien er niets gebeurd was (CGVS, p. 12). Uw verklaringen overtuigen niet. Evenmin weet u of er nog andere leerlingen op school door de twee benedeleden gerekruteerd werden. Over het meisjes dat zichzelf verminkte samen met uw zoon stelt u niet te weten of zij dit deed omwille van de benedeleden of een andere reden (CGVS, p. 14-15). Het is toch enigszins verbazend dat u hiernaar niet gevraagd zou hebben bij uw zoon.

Volgens uw verklaringen legde u op 23 september klacht neer bij de politie en besloot u nadien, op dezelfde dag nog, om het land te verlaten omdat de politiemannen u gezegd hadden dat ze geen bescherming konden bieden. Dat u op het moment dat u klacht ging neerleggen nog wel van plan was om in El Salvador te blijven (CGVS, p. 16) strookt echter niet met uw eerdere verklaring dat u op 20 september stopte met werken om te zien wat u kon doen aan de problemen van uw zoon en om vliegtickets te kopen (CGVS, p. 8). Voorts dient vastgesteld dat de politieklacht vermeldt dat uw zoon zichzelf verminkte in juni 2019, terwijl de schoolbrief vermeldt dat dit op 25 juli het geval was. Hierop gewezen stelt u slechts dat de politie in El Salvador nooit iets goed doet (CGVS, p. 16), een verklaring die niet weet te overtuigen. Op de vraag waarom u de paspoorten van u en uw kinderen reeds op 29 juli 2019 aanvroeg, antwoordt u dat u een reis naar Guatemala wilde maken voor de verjaardag van uw zoon maar dat u deze reis moest annuleren toen de problemen begonnen (CGVS, p. 9). Het is echter niet aannemelijk dat u op 29 juli de paspoorten zou aanvragen voor een toeristische reis, vier dagen nadat u op 25 juli een brief had gekregen van de school dat uw zoon zichzelf had verminkt.

Tijdens uw verblijf in El Paraiso van 23 september tot 13 oktober 2019 zou u geen problemen meer gekend hebben met de MS-leden die daar de controle hadden, omdat jullie er niet meer veel uit huis kwamen behalve "voor het hoogst nodige" (CGVS, p. 7). Het verbaast in dit opzicht dat u tijdens uw onderduikperiode in El Paraiso wel de bus nam naar de centrale markt die op een afstand van 30 minuten lag om boodschappen te doen (CGVS, p. 12-13). Uw verklaring dat er geen markt en geen winkels waren in de buurt van de kolonie El Paraiso (CGVS, p. 13) is weinig overtuigend. Tot slot dient nog opgemerkt dat uw bewering dat de benedeleden sinds jullie vertrek uit het land waarschijnlijk nog wel naar jullie zijn komen vragen (CGVS, p. 17) een louter persoonlijke hypothese is.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan uw problemen met benedeleden die uw zoon poogden te rekruteren.

Met uw verklaringen in verband met de moord op twee van uw ex-partners door MS-leden, naar aanleiding waarvan u of uw gezin nadien geen concrete problemen meer kenden en waarvan u stelt dat deze geen verband houden met uw vertrek uit El Salvador in 2019 (CGVS, p. 3-5), toont u bovendien geen geconcretiseerde, actuele en persoonlijke vrees aan. Tenslotte voegde u toe dat u renta betaalde om uw etenskraampje te mogen uitbaten. Verder kreeg u hier echter geen problemen door terwijl u reeds op 20 september 2019 stopte met werken. Het feit dat u renta moest betalen vormde evenmin de reden van uw vertrek uit El Salvador (CGVS, p. 8).

De door u neergelegde documenten wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. De door u neergelegde politieklacht en de twee schoolbrieven werd hierboven reeds besproken. De documenten in verband met het overlijden van uw ex-partners L. (...) en M. (...) staan zoals vermeld los van uw persoonlijke vluchtmotieven. Uw paspoort en identiteitskaart, alsook de geboorteakten en paspoorten van uw kinderen tonen enkel jullie nationaliteit en identiteit aan. Deze elementen staan echter als zodanig niet ter discussie. De psychologische verslagen van uw zoon en oudste dochter uit 2013 en 2016 dateren van voor de door u ingeroepen vluchtmotieven en kunnen derhalve niet de geloofwaardigheid van uw verklaringen herstellen. Het afspraakbriefje van uw zoon bij de psycholoog in augustus 2019 toont niet aan om welke reden uw zoon toen een afspraak bij de psycholoog kreeg en kan derhalve evenmin de geloofwaardigheid van uw asielmotieven herstellen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 17 december 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20201217.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) blijkt dat afpersing een

alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 12 oktober 2020 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20201012.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing.

Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de

materiële motiveringsplicht. Tevens blijkt uit de uiteenzetting van het middel dat verzoekster van mening is dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

Verzoekster verwijt de commissaris-generaal vooreerst, waar deze stelt dat er tegenstellingen bestaan tussen haar verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) en wat zij verklaard heeft op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS), dat hij zich hierbij vooral focust op data. Zij laat wat dit betreft verder het volgende gelden:

“Verzoekende partij heeft aangegeven dat zij op de DVZ alles zeer kort en bondig moest vertellen en zij de kans niet kreeg om rustig na te denken. Zij is ook geen computer waar alle gebeurtenissen per data opgeslagen zijn, dat zij eens mist in een datum is ook maar menselijk.

Verzoekende partij kan zich ook niet alles exact herinneren, gezien zij alles achteraf vernomen heeft van haar zoon en/of van zijn leerkrachten. Het zijn aldus incidenten die zij zelf niet heeft meegemaakt, maar heeft vernomen van derden. Het is dan ook niet vreemd dat verzoekende partij niet alles tot in detail weet. Zij meent dan ook dat hier ten onrechte de nadruk op wordt gelegd en dat haar geen tegenstrijdigheden kunnen worden verweten.”

Voorts stelt verzoekster dat zij bijzonder veel heeft meegemaakt en veel verloren heeft door het bendegegeweld, zo ook twee van haar (ex-) partners. Zij stelt dat zij zag dat het dezelfde weg opging met haar zoon C. en dat zij niet anders kon dan het land te ontvluchten en verwijt wat dit betreft naar haar uitgebreide relaas, zoals zij dit tijdens haar persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft uiteengezet.

Vervolgens verwijt verzoekster de commissaris-generaal de situatie in El Salvador te minimaliseren. Zij stelt uitgebreid verteld te hebben over de bedreigingen, moorden en rekruteringspogingen door de bendeleden die haar hebben gedwongen om haar land te verlaten en betoogt dat het feit dat de daden van de bendes niet hoofdzakelijk politiek ingegeven zijn, niet betekent dat zij niet gewelddadig te werk gaan en dat haar leven niet in gevaar zou zijn.

Verzoekster stelt te vrezen voor haar leven en het leven van haar kinderen, en voornamelijk voor ontvoering en rekrutering van haar zoon om te worden ingezet als bendelid, nu hij perfect past in het profiel van de jonge mannen die door de bendes gevisieerd worden, wat volgens haar blijkt uit de *Country Policy and Information Note “El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021, waaruit zij citeert. Verzoekster hekelt dat de commissaris-generaal zich duidelijk niet bewust is van de ernst van de situatie in El Salvador en het gevaar dat zij er liep en verwijt hem op geen enkel ogenblik de grondigheid van de vrees voor haar leven en dat van haar familie te hebben onderzocht.

Verzoekster vindt voorts de commissaris-generaal niet ernstig in zijn kritiek waar deze het vreemd vindt dat zij klacht heeft neergelegd bij de politie maar het verdere onderzoek niet heeft afgewacht. Zij stelt dat zij politieagenten zag roken en drinken met bendeleden en dat ook uit verschillende rapporten blijkt dat de politie corrupt is en geïnfiltreerd is door bendeleden en informatie doorspeelt naar hen en citeert ter staving daarvan opnieuw uit de *Country Policy and Information Note “El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021. Zij acht het dan ook niet ernstig te beweren dat zij ten onrechte niet op de hulp van de Salvadoraanse autoriteiten rekende. Verzoekster vervolgt:

“Dergelijke redenering van verwerende partij toont aan dat zij geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de) politie in El Salvador.

Het is aldus onbegrijpelijk hoe verwerende partij meent te kunnen stellen dat verzoekende partij geen risico zou lopen op het lijden van ernstige schade.”

Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt volgens verzoekster hoe onredelijk en onvoorzichtig de commissaris-generaal te werk is gegaan bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Zij meent wel degelijk in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus.

Mocht de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) van mening zijn dat zij niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, zo vervolgt verzoekster, dan meent zij minstens in aanmerking te komen voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij merkt op dat waar de commissaris-generaal niet ontkent dat de situatie in El Salvador precair is, hij toch meent dat zij niet in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Zij citeert de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de actuele veiligheidssituatie in El Salvador en stelt niet te begrijpen hoe de commissaris-generaal na deze te hebben uiteengezet kan stellen dat zij naar El Salvador kan terugkeren zonder gevaar voor haar leven.

Het rapport waarop de commissaris-generaal zich baseert is volgens verzoekster bovendien achterhaald. Zij betoogt dat de (humanitaire) situatie in El Salvador *anno* 2021 volledig ontspoord is en dat El Salvador gerund wordt door bendes en als een van de gevaarlijkste landen ter wereld wordt gezien. Ter staving hiervan citeert zij uit het artikel *“El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay”* uit The Guardian van 22 november 2019 en het artikel *“A Nation Held Hostage”* van Foreign Policy van 30 november 2019.

Verzoekster voegt hieraan nog het volgende toe:

“Met de huidige corona crisis, dreigt de situatie helemaal te ontsporen. Verwerende partij kan bezwaarlijk volharden dat verzoekende partij terug kan keren naar El Salvador en er een menswaardig leven lijden. Immers, niet alleen zullen verzoekende partijen geconfronteerd worden door bendes die hen afpersen, zij zullen ook geen werk hebben door deze crisis en niet de noodzakelijke medische zorg kunnen krijgen indien zij besmet geraken met deze ziekte.”

Verzoekster besluit dat de commissaris-generaal bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en haar ten onrechte de vluchtelingenstatus, minstens de subsidiaire beschermingsstatus, geweigerd heeft. Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt volgens haar op een kennelijke wijze het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. De stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift wordt de *Country Policy and Information Note “El Salvador: Fear of gangs”* van UK Home Office van januari 2021 als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2.2. Op 7 oktober 2021 legt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet bij de Raad een aanvullende nota neer waarin (onder meer) wordt gerefereerd aan de COI Focus *“El Salvador. Retour au pays après un épisode migratoire”* van 13 juli 2021.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoekster verklaart haar land van herkomst, El Salvador, te hebben verlaten omdat haar zoon sinds juni 2019 verschillende keren door leden van de bende MS werd aangesproken om met hen mee te werken onder bedreiging dat ze haar en haar dochters zouden vermoorden. Haar zoon zou zich daarom zijn beginnen verminken. Ook verklaart verzoekster dat haar ex-partners respectievelijk in 2010 en in 2015 werden vermoord door leden van de bende MS.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (A) er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen met bendeleden die haar zoon poogden te rekruteren, nu (i) haar relaas over de rekrutering van haar zoon verschillende inconsistenties en tegenstrijdigheden blijkt te bevatten, (ii) het enigszins verwonderlijk is dat zij nooit iets vernomen zou hebben over het feit dat haar zoon *renta* ging halen vlakbij haar woning, (iii) het weinig aannemelijk is dat zij voordat haar zoon C. haar in augustus zelf vertelde over wat er aan de hand was niet van haar dochter M. gehoord zou hebben wat er gaande was met haar zoon en de bendeleden, (iv) haar verklaringen in verband met het tijdstip waarop haar zoon met school stopte inconsistent zijn, (v) ook haar verklaringen over de zelfverminking van haar zoon niet consistent blijken, (vi) zij weinig weet te vertellen over de twee bendeleden die haar zoon om medewerking vroegen, (vii) haar verklaring dat zij op het moment dat zij klacht ging neerleggen nog wel van plan was om in El Salvador te blijven niet strookt met haar eerdere verklaring dat zij op 20 september stopte met werken om te zien wat zij kon doen aan de problemen van haar zoon en om vliegtickets te kopen, (viii) de politieklacht vermeldt dat haar zoon zichzelf verminkte in juni 2019, terwijl de schoolbrief vermeldt dat dit op 25 juli het geval was, (ix) het niet aannemelijk is dat zij op 29 juli de paspoorten zou aanvragen voor een toeristische reis, vier dagen nadat zij op 25 juli een brief had gekregen van de school dat haar zoon zichzelf had verminkt en (x) zij tijdens haar onderduikperiode in El Paraiso om boodschappen te doen de bus nam naar de centrale markt die op een afstand van 30 minuten lag, omdat (B) zij in verband met de moord op twee van haar ex-partners door leden van MS geen geconcretiseerde, actuele en persoonlijke vrees aantoonde, omdat (C) het feit dat zij *renta* moest betalen evenmin de reden van haar vertrek uit El Salvador vormde, omdat (D) de door haar neergelegde documenten niets aan deze appreciatie wijzigden en omdat (E) er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat zij louter en alleen op basis van haar verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een

reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling en zij in dit verband overigens zelf geen vrees heeft aangehaald. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal het verzoek om internationale bescherming van verzoekster op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het poneren van een vrees voor vervolging, de loutere bewering dat zij bijzonder veel heeft meegemaakt en veel verloren heeft door het benedegeweld en niets anders kon dan het land ontvluchten omdat zij zag dat het dezelfde weg opging met haar zoon, het herhalen van eerder tijdens het gehoor voor het CGVS gegeven verklaringen en het stellen dat de commissaris-generaal de situatie in El Salvador minimaliseert, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke.

Waar verzoekster de commissaris-generaal verwijt zich bij de vastgestelde tegenstellingen tussen haar verklaringen op de DVZ en deze op het CGVS vooral te focussen op data, beperkt zij zich tot het minimaliseren van (enkele van) de argumenten van de bestreden beslissing, zonder evenwel de tegenstrijdigheden, die allen steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten. Met dit betoog gaat zij er bovendien aan voorbij dat in de bestreden beslissing niet enkel wordt vastgesteld dat zij tegenstrijdige verklaringen aflegde over data, doch ook over de taken van haar zoon en over hoe vaak haar zoon *renta* ging ophalen voor de benedeleden. Van verzoekster wordt overigens niet verwacht dat zij als een computer alle gebeurtenissen precies kan dateren, doch wel dat als zij bepaalde data geeft, zij hierbij consequent blijft. Uit niets blijkt dat verzoekster onder druk werd gezet om bepaalde data te geven en dat zij niet de mogelijkheid zou hebben gehad om bij bepaalde data voorbehoud te maken. Waar verzoekster zonder enig voorbehoud de door haar verklaarde gebeurtenissen koppelt aan bepaalde data, kan verwacht worden dat zij hierin consequent blijft, *quod non*. Waar verzoekster nog stelt dat het menselijk is dat zij zich eens vergist in een datum, wijst de Raad erop dat uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat zij zich niet één keer, maar verschillende malen vergist in een datum.

Waar verzoekster aanvoert dat zij heeft aangegeven dat zij op de DVZ alles zeer kort en bondig moest vertellen en dat zij de kans niet kreeg om rustig na te denken, verklaart noch rechtvaardigt zij haar tegenstrijdige verklaringen. Immers, van een kandidaat-vluchteling die beweert te vrezes voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormden van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij of zij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op elk asielzoeker de verplichting rust om zijn of haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Verzoekster werd er bovendien op de DVZ uitdrukkelijk op gewezen dat van haar, als verzoekster om internationale bescherming, wordt verwacht dat zij bij het invullen van de vragenlijst nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom zij bij haar terugkeer problemen vreest of riskeert en dat zij in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 8, 'Deel DVZ', vragenlijst, p. 1). Bovendien werd haar verklaring bij de DVZ aan verzoekster in het Spaans voorgelezen (*ibid.*, p. 2). Zij had dus de mogelijkheid hierover bijkomende opmerkingen te maken. Verzoekster heeft dit echter nagelaten en heeft haar verklaring ondertekend waarmee zij heeft bevestigd dat haar verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Verzoeksters kritiek is dan ook allerminst ernstig. Tevens antwoordde verzoekster bij het CGVS op de vraag hoe het (korte) eerste interview (bij de DVZ) was verlopen dat alles goed is gegaan (adm. doss., stuk 5, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 2).

Door te laten gelden dat zij "*alles achteraf vernomen heeft van haar zoon en/of van zijn leerkrachten*" en dus de incidenten niet zelf heeft meegemaakt, biedt verzoekster geen verklaring voor de tegenstrijdige verklaringen die zij over deze incidenten heeft afgelegd. Hoewel van verzoekster niet kan worden verwacht dat zij precies weet wat er met haar zoon is gebeurd, kan van haar wel worden verwacht dat zij weet wat haar zoon of diens leerkrachten haar daarover hebben verteld en dat haar verklaringen daarover onderling consistent zijn. De vaststelling dat verzoekster tegenstrijdige verklaringen aflegde, ondergraaft op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas.

Waar verzoekster nog aanvoert dat haar zoon perfect past in het profiel van de jonge mannen die door de bendes geviseerd worden en ter staving hiervan citeert uit de *Country Policy and Information Note "El Salvador: Fear of gangs"* van UK Home Office van januari 2021, wijst de Raad erop dat een loutere verwijzing naar een algemene situatie niet volstaat om aan te tonen dat verzoekster of haar zoon in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft daartoe in gebreke.

Voor zover verzoekster nog betoogt dat de kritiek van de commissaris-generaal, waar deze het vreemd vindt dat zij klacht heeft neergelegd bij de politie maar het verdere onderzoek niet heeft afgewacht, niet ernstig is, mist het middel feitelijke grondslag. Nergens in de bestreden beslissing kan een dergelijk motief worden gelezen. Wel haalt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing aan dat de verklaring van verzoekster dat zij op het moment dat zij klacht ging neerleggen – 23 september 2019 – nog wel van plan was om in El Salvador te blijven niet strookt met haar eerdere verklaring dat zij op 20 september stopte met werken om te zien wat zij kon doen aan de problemen van haar zoon en om vliegtickets te kopen. Dit motief wordt door verzoekster dan weer volledig ongemoeid gelaten. Het betoog van verzoekster dat zij politieagenten zag roken en drinken met bendeleden, dat ook uit verschillende rapporten blijkt dat de politie corrupt is en geïnfiltrerd is door bendeleden en informatie doorspeelt naar hen en dat de redenering van de commissaris-generaal aantoont dat deze "*geen enkel besef heeft van de werking van de bendes en de (corruptie en infiltratie van bendeleden binnen de politie in El Salvador*" is *in casu* dan ook niet dienstig.

Het betoog van verzoekster is niet dienstig om de gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van haar vluchtrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.2. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.2.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.2.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van haar vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat er geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen met bendeleden die haar zoon poogden te rekruteren, dat zij in verband met de moord op twee van haar ex-partners door leden van MS geen geconcretiseerde, actuele en persoonlijke vrees aantoont, dat het feit dat zij *renta* moest betalen evenmin de reden van haar vertrek uit El Salvador vormde en dat haar verblijf in het buitenland op zich niet volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Met het algemene en hypothetische betoog dat zij als gevolg van de huidige coronacrisis geen werk zal hebben en niet de noodzakelijke medische zorg zal krijgen indien zij besmet geraakt met deze ziekte maakt verzoekster niet *in concreto* aannemelijk dat zij persoonlijk het risico loopt om in onmenselijke of vernederende omstandigheden terecht te komen. Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de pandemie ten gevolge van het coronavirus niet uitgaat van of veroorzaakt wordt door een van de actoren bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet, zodat een van de essentiële voorwaarden voor het toekennen van internationale bescherming, met name de identificatie van de actor van vervolging of de veroorzaker van de ernstige schade en tegen wie dus bescherming nodig is, niet vervuld is (*cf.* RvS 14 augustus 2020, nr. 13.847(c)).

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt geviseerd. Verzoekster maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.2.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (zie: *“Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”* van UNHCR van maart 2016, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt en waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“El Salvador: Situation Sécuritaire”* van 12 oktober 2020. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel. Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld.

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden geviseerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.2.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Zij toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.5. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan evenmin worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing geenszins in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop zij is gebaseerd. Deze motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

2.3.6. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.7. Waar verzoekster uiterst subsidiair vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoekster echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend eenentwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,
dhr. M. DENYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

D. DE BRUYN